

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X.**, narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem Mgr. Janem Švarcem
sídlem Vodičkova 695/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 11. 2020, č. j. MPSV-2020/225203-911

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 23. 11. 2020, č. j. MPSV-2020/225203-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí sp. zn. 85590-18-AB, č. j.

1359042/20/AB, ze dne 24. 9. 2020 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) vydané Úřadem práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „prvostupňový správní orgán“), kterým bylo rozhodnuto opětovně poskytnout dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 9 097 Kč ode dne 1. 10. 2018 do dne 31. 10. 2018 dle ustanovení § 24, § 25, § 26, § 27, § 49 a § 70 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“), a § 3 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí o přiznání dávky je nezákonné, neboť příspěvek na bydlení byl nejprve přiznán v řízení o žádosti žalobce, kterou žalobce podal dne 10. 8. 2018, sp. zn. 85590-18-AB, a které bylo pravomocně skončeno vydáním oznámení úřadu o přiznání dávky ze dne 25. 1. 2019, č. j. 151028/19/AB. Následně úřad oznámením ze dne 1. 2. 2019, č. j. 194125/19/AB, zahájil řízení z moci úřední o odejmutí dávky (z důvodu nesprávné praxe úřadů práce vedené pod stejnou sp. zn. jako předchozí řízení o žádosti), ve které úřad nejprve po potvrzení žalovaným pravomocně rozhodl o odejmutí dávky, toto rozhodnutí úřadu však bylo po kasaci zdejším soudem a následně žalovaným zrušeno.
3. Úřad měl proto rozhodnout o zastavení řízení o odejmutí dávky, tak však neučinil. Místo toho vydal rozhodnutí, jehož výrokem *„rozhodl [...] opětovně Vám poskytnout dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení“*. Toto rozhodnutí je však nezákonné, jelikož zákon o státní sociální podpoře takto rozhodnout neumožňuje. Pokud úřad zahájí řízení z moci úřední o odejmutí dávky, může buď vydat rozhodnutí, kterým dávku odejme, nebo takové řízení zastavit. Úřad tak měl správně řízení zastavit, avšak tak neučinil. Žalovaný měl proto z tohoto důvodu rozhodnutí úřadu zrušit a věc mu vrátit k novému projednání, avšak ani ten tak neučinil. Rozhodnutí je proto nezákonné z důvodu nesprávného posouzení právní otázky.
4. Žalobce dále namítl, že úřad před vydáním rozhodnutí žalobce nevyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalovaný přitom ani z tohoto důvodu rozhodnutí úřadu nezrušil. Rozhodnutí je tak i z tohoto důvodu nezákonné. Navrhl rozhodnutí zrušit a přiznat náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul rozhodné skutečnosti v řízení o žádosti žalobce o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení.
6. Dne 10. 8. 2018 podal účastník řízení žádost o příspěvek na bydlení ode dne 1. 7. 2018. Rozhodnutím ze dne 14. 9. 2018 nebyla dávka přiznána pro nesplnění výzvy. Odvolací orgán rozhodnutím č. j. MPSV-2019/5868-911, ze dne rozhodnutí úřadu práce zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, neboť dospěl k závěru, že doklad doložený účastníkem řízení prostřednictvím datové schránky je dostačující k prokázání požadovaných skutečností. Dne 25. 1. 2019 úřad práce vydal oznámení o přiznání dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ve výši 9 097 Kč od 1. 7. 2018 do 30. 6. 2019, přičemž pro každé kalendářní čtvrtletí je nutno doložit příjmy společně posuzovaných osob a náklady na bydlení. Následně dne 1. 2. 2019 vydal úřad práce

oznámení č. j. 194125/19/AB o zániku nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení z důvodu nedoložení rozhodných příjmů za čtvrté čtvrtletí 2018 do zákonem stanoveného data dle § 51 zákona o státní sociální podpoře. K námitce žalobce bylo dne 26. 4. 2019 rozhodnuto o odejmutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 10. 2018, neboť nárok na dávku zanikl ke dni 30. 9. 2018. V odvolacím řízení bylo dne 9. 7. 2019 pod č. j. MPSV-2019/142227-911 odvolání žalobce zamítnuto. Ve věci dále rozhodoval Městský soud v Praze, který rozsudkem č. j. 1 Ad 24/2019-23 ze dne 2. 3. 2020 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení. Na základě rozsudku Městského soudu v Praze vydal žalovaný dne rozhodnutí č. j. MPSV-2020/80936-911, kterým zrušil rozhodnutí úřadu práce ze dne 26. 4. 2019 a věc mu vrátil k novému projednání. Úřad práce dne 26. 5. 2020 vydal oznámení o opětovném poskytnutí dávky příspěvek na bydlení ve výši 9 097 Kč od 1. 10. 2018 do 31. 10. 2018, proti kterému podal žalobce námitky. Dne 24. 9. 2020 bylo vydáno rozhodnutí č. j. 1359042/20/AB, jímž byla dávka opětovně přiznána. V odvolacím řízení pak žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil nyní napadeným rozhodnutím.

7. K námitce žalobce, že mělo být rozhodnuto o zastavení řízení o odejmutí dávky, žalovaný uvedl, že postupoval v souladu s právně závazným názorem soudu v předchozím řízení, když rozhodl o opětovném vzniku nároku na dávku. Městský soud v rozsudku č. j. 1 Ad 24/2019-23 v odst. 16 uvádí: „Žalovaný se proto bude v následujícím správním řízení řídit zde vysloveným právním názorem. Žalobce bude vyzván k doložení rozhodných příjmů a nákladů na bydlení pro trvání nároku na dávku i po 1. 10. 2018. Prokáže-li žalobce ve lhůtě určené správním orgánem nárok na příspěvek na bydlení a jeho výplatu za dobu zániku nároku na tuto dávku, bude správní orgán postupovat obdobně podle § 51 odst. 4 zákona o státní sociální podpoře, tedy nárok na příspěvek opětovně vznikne zpětně za celou dobu, za niž byly podmínky pro nárok splněny. Zpětně lze příspěvek přiznat nejdéle na dobu stanovenou v § 54 odst. 2 větě první stejného zákona.“
8. Žalovaný dále uvedl, že žalobci byl přiznán příspěvek na bydlení ve výši 9 097 Kč oznámením ze dne 16. 8. 2019 č. j. 1298328/19/AB, sp. zn. 25051-19-AB, a to od 23. 11. 2018 do 30. 6. 2019. Z toho důvodu byl nyní napadeným rozhodnutím přiznán nárok na dávku za měsíc říjen 2018.
9. K námitce žalobce, že nebyl vyrozuměn o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, žalovaný uvádí, že se jednalo o navazující řízení, v němž nebyly zjišťovány žádné nové podklady s výjimkou těch, které k výzvě dokládal žalobce, jeho žádosti bylo vyhověno, dávka byla přiznána. Z těchto důvodů nebyl vyrozumíván o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona správního řádu. Žalovaný má za to, že vzhledem k uvedeným okolnostem se nejednalo o procesní pochybení, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 3As 87/2013).

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O

věci soud rozhodl bez nařízení jednání, žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu podle § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřil. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Nejprve se soud zabýval námitkou žalobce stran tvrzeného porušení jeho procesního práva spočívající v tom, že žalobci nebyla před vydáním rozhodnutí dána možnost vyjádřit se k jeho podkladům ve smyslu § 36 správního řádu.
12. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
13. K uvedené žalobní námitce soud konstatuje, že ač lze ze skutkových zjištění souhlasit s žalobcem, že mu správní orgány výslovně neumožnily seznámit se s obsahem spisového materiálu ve smyslu § 36 odst. 3 věty první správního řádu, v daném případě nedošlo a ani nemohlo dojít k porušení práv žalobce na spravedlivý proces, a to z důvodu, že součástí spisového materiálu jsou pouze podklady předložené přímo žalobcem a písemnosti, které byly žalobci doručeny. Např. v rozsudku ze dne 3. 5. 2017, č. j. 7 Azs 46/2017-28, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*Smyslem procesního práva upraveného v § 36 odst. 3 správního řádu je dát účastníku k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. [...] Ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 Azs 170/2016 – 29, lze připomenout, že již v základním ustanovení pro řízení o žalobách proti správnímu rozhodnutí - § 65 odst. 1 s. ř. s. je stanoveno, že ochrana se účastníkům poskytuje vždy proti porušení konkrétního hmotného práva, k němuž může dojít i v důsledku porušení jejich procesních práv v předcházejícím řízení. Ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pak uvedené konkretizuje tak, že soud zruší správní rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. [...] Základní skutkové okolnosti, které byly rozhodné pro závěr žalovaného o splnění podmínek pro zastavení řízení o žádosti, tak byly stěžovatelce známy. Další podklady, se kterými by bylo třeba stěžovatelku seznámit, nejsou ve správním spise založeny. Námitka o porušení § 36 odst. 3 správního řádu proto není důvodná.*“ Pro obdobnou situaci jako je případ žalobce, byť tehdy se jednalo o řízení ve věci pobytové žádosti cizince a nikoli konkrétně o řízení ve věci žádosti o dávku státní sociální podpory, pak Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 3. 2011, č. j. 5 As 2/2010-51, vyslovil následující právní větu: „*Pokud správní orgán vyzval žadatele k předložení zákonem stanovených náležitostí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu a zároveň ho řádně poučil o následcích nesplnění této výzvy, neporušil § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004 tím, že po marném uplynutí stanovené lhůty žádost podle 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, bez dalšího zamítl.*“ V právě projednávané věci tvořily součást správního spisu toliko podklady předložené přímo žalobcem a dále listiny, které byly žalobci doručeny. Ve všech případech se tedy jednalo o podklady, jež mu byly známy, a proto v dané věci nemohlo dojít k porušení § 36 odst. 3 věty první správního řádu či jakékoli újmy na procesních právech žalobce. Proto soud uzavírá, že správní orgány práva žalobce nijak neporušily, natož takovým způsobem, aby to mohlo mít za následek nezákonnost rozhodnutí ve věci samé, a tato námitka je tedy nedůvodná.

14. Dále se soud zabýval námitkami žalobce směřujícím již přímo do rozhodnutí o přiznání dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení.
15. Příspěvek na bydlení ve výši 9 097 Kč byl žalobci původně přiznán od 1. 7. 2018 do 30. 6. 2019, přičemž pro každé kalendářní čtvrtletí je nutno doložit příjmy společně posuzovaných osob a náklady na bydlení. Dne 26. 4. 2019 bylo vydáno rozhodnutí o odejmutí dávky státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 10. 2018, odvolání bylo zamítnuto, rozhodnutí však bylo zrušeno zdejším soudem. Následně bylo rozhodnuto o opětovném poskytnutí dávky příspěvek na bydlení ve výši 9 097 Kč od 1. 10. 2018 do 31. 10. 2018. Dne 16. 8. 2019 bylo dle vyjádření žalovaného vydáno oznámení č. j. 1298328/19/AB, sp. zn. 25051-19-AB, kterým byl přiznán příspěvek na bydlení, sp. zn. 25051-19-AB, ve výši 9 097 Kč od 23. 11. 2018 do 30. 6. 2019. Na základě této skutečnosti proto úřad práce oznámení č. j. 731468/20/AB, ze dne 26. 5. 2020 (spis. zn. 85590-18-AB, žádost podána dne 10. 8. 2018) nazval oznámením o opětovném poskytnutí dávky. Příspěvek na bydlení za měsíc říjen 2018 ve výši 9 097 Kč byl vyplacen dne 1. 6. 2020.
16. Podle žalobce mělo být rozhodnuto o zastavení řízení o odejmutí dávky.
17. Z žalobních tvrzení není zřejmé, z jakého důvodu se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí o přiznání dávky ve výši 9 097 Kč, když správnost výše dávky nesporně. Žalobce nic konkrétního neuvedl ani v podaných námitkách proti oznámení ze dne 26. 5. 2020, že dávka bude žalobci poskytnuta, ani v podaném odvolání, které bylo též blanketní a nebylo doplněno. Žalobce tedy neuvádí, jakým způsobem se rozhodnutí o přiznání dávky negativně projevilo ve sféře jeho veřejných subjektivních práv, jak ho poškodilo přiznání dávky ve výši 9 097 Kč, proč se místo přiznání dávky domáhá zastavení řízení, soud žádný negativní zásah sféry žalobce neshledává. Správní soudy přitom poskytují ochranu veřejným subjektivním právům, je tedy nutný zásah do těchto práv ze strany orgánů veřejné správy (nikoliv tedy pouhý případný stav protizákonnosti, který ale do ničích práv nezasahuje (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 41/2008-67)).
18. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. června 2022

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně